

الهی دانستن علوم، اثر تربیتی و اخلاقی دارد/ همه علوم را می توانیم به رنگ دینی ببینیم

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی (ص) العالمیه با بیان اگر همه علوم را به رنگ دینی نگاه کنیم وقتی فیزیکدان، شیمیدان یا ریاضیدانی دارد تحقیقات فیزیکی، شیمیایی، و ریاضی انجام می دهد می تواند آن را به عنوان عبادت برای خودش بداند گفت: این مسئله اثر تربیتی، عرفانی و اخلاقی بسیاری دارد.

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی (ص) العالمیه با بیان اگر همه علوم را به رنگ دینی نگاه کنیم وقتی فیزیکدان، شیمیدان یا ریاضیدانی دارد تحقیقات فیزیکی، شیمیایی، و ریاضی انجام می دهد می تواند آن را به عنوان عبادت برای خودش بداند گفت: این مسئله اثر تربیتی، عرفانی و اخلاقی بسیاری دارد.

حجت الاسلام والمسلمین محسن غرویان عضو هیئت علمی جامعة المصطفی (ص) العالمیه در گفتگو با خبرنگار مهر، در مورد اینکه یکی از مباحث مطرح در برخی محافل علمی، تقسیم علم به دو نوع دینی و غیر دینی است، آیا اصولاً این تقسیم ممکن و قابل پذیرش است؟ گفت: در علم منطق گفته می شود که در هر تقسیمی ملاک تقسیم داریم. در تقسیم علم، به دینی و غیر دینی هم باید ببینیم ملاک تقسیم ما چیست؟

وی افزود: بنده از یک منظر معتقد به همان دیدگاه آیت الله جوادی آملی هستم. دیدگاه ایشان دیدگاه درستی است که می فرمایند همه علوم، دینی هستند؛ از آن جهت که هر علمی، بخشی از مخلوقات خدا را برای ما معلوم می کنند و در هر علمی آن قوانین و قواعد الهی را که در آن بخشی که از حقایق جهان نهفته است مطالعه می کنیم.

غرویان ادامه داد: هر علمی مثلاً فیزیک، شیمی، مکانیک و برق و گیاه شناسی باشد اینها همه علم الهی محسوب می شوند از آن جهت که داریم قوانین الهی را در آنها بدست می آوریم و رابطه آنها را با خداوند می شناسیم. همه علوم به این معنا علوم الهی می شوند. اما اگر ملاک تقسیم را چیز دیگری بدانیم می توانیم علوم را به دینی و غیر دینی تقسیم کنیم.

وی افزود: علوم دینی یعنی علمی که موضوع آنها یکی از موضوعات دین است مثل علم فقه، که راجع احکام بحث می کند یا علم اخلاق یا علم فلسفه، یا علم تاریخ اسلام، یا علم رجال و امثال اینها، که علوم دینی محسوب می شوند. علوم غیر دینی هم موضوعاتی هستند که خارج از علوم دینی هستند علوم دیگری مثل طبیعیات، ریاضیات، مورد بحث قرار می گیرد به این معنا می توانیم علم را به دینی و غیر دینی تقسیم کنیم.

این نویسنده و محقق درباره منشا تقسیم علم به دینی و غیر دینی هم گفت: البته در علوم از قدیم تقسیماتی را بیان کرده اند. مثل یونان باستان که حکمت را به دو بخش حکمت نظری و حکمت عملی تقسیم کرده بودند؛ و بعد حکمت نظری را به سه شاخه الهیات، طبیعیات و ریاضیات تقسیم کردند و حکمت عملی را به سه شاخه، اخلاق و تدبیر منزل و سیاست مدن تقسیم می کردند. تقسیم بندی های اینچنینی بوده است.

عضو هیئت علمی جامعة المصطفی (ص) عنوان کرد: ولی تقسیم بندی های جدید به مرور زمان انجام شده است و نمی توان تاریخ معینی را برای آنها بیان کرد. طبقه بندی های مختلفی در علوم صورت گرفته مثل طبقه بندی آمپر، یا طبقه بندی در آثار ارسطو و افلاطون این طبقه بندی ها راه پیدا کرده است.

حجت الاسلام غرویان در مورد اینکه مشخصه ها و ویژگی های علم دینی چیست چه تعریفی از علم دینی دارید هم اظهار داشت: علم دینی به لحاظ غایت باید علمی باشد که ما را به خداشناسی هدایت کند و اگر غایت را در آن لحاظ کنیم تعریف علم دینی همین است. ولی به لحاظ موضوع باید علم دینی به حالات و عوارض ذاتیه موضوعی بپردازد که آن موضوع در حوزه دین مطرح می شود. مثل کلام، فقه، اصول، و مثل قرآن شناسی و علوم قرآنی که موضوع آنها قرآن و معارف قرآنی است.

این محقق و پژوهشگر حوزه فلسفه در مورد اینکه اصولاً تقسیم علم به دینی و غیر دینی چه فوایدی دارد هم اظهار داشت: البته سود و زیان در حوزه نظری و نظریات است. البته اگر همه علوم را نگاه دینی به آنها داشتند باشیم سود آن بسیار است به این جهت که هم در اخلاق و هم در عرفان به ما کمک می کنند. همچنین به ما انگیزه بیشتری می دهند که هر تحقیق علمی پژوهش علمی که داریم، به نوعی عبادت خدا تلقی کنیم. یعنی اگر همه علوم را به رنگ دینی نگاه کنیم وقتی فیزیکدان، شیمیست یا ریاضیدانی دارد تحقیقات فیزیکی، شیمیایی، و ریاضی انجام می دهد می تواند آن را به عنوان عبادت برای خودش بداند. این مسئله اثر تربیتی، عرفانی و اخلاقی بسیاری دارد.